

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/221/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614205636
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5614205636.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Gabrielou Briškovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: C.I. D., F.. X. X. XXXX, T. R. A. U., Š. XXXX/X, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 1.860,47 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.860,47 eur, s 8% ročným úrokom z omeškania od 10. 6. 2014 do zaplattenia a trovy konania 93,66 eur, všetko v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V zostávajúcej časti sa žaloba z a m i e t a.

Konanie sa čiastočne z a s t a v u j e o nezaplattené sankčné poplatky vo výške 1,31 eur, o poplatky za upomienky vo výške 60 eur, o úrok z omeškania vo výške 8% z nesplattenej istiny a nezaplatteneých úrokov od 8. 6. 2014 do 9. 6. 2014.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou na tunajšom súde dňa 12. 6. 2014 v spojení s jej doplnením zo dňa 24. 2. 2015 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 1.860,47 eur, zročné zmluvné úroky 100 eur, nezaplatteneé sankčné poplatky 3,19 eur, zmluvný úrok 12,90% ročne z nezaplattenej istiny od 12. 6. 2014 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 8% ročne z nezaplattenej istiny a z nezaplatteneých úrokov od 8. 6. 2014 do zaplattenia, poplatky za upomienky vo výške 60 eur a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil uzavretou zmluvou o úvere č. 10344 dňa 25. 10. 2012, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 2.000 eur. Žalovaný sa zaviazal spláčať úver mesačnými splátkami vo výške 29,84 eur, v počte splátok 120, do 13. dňa kalendárneho mesiaca. Z dôvodu porušenia zmluvných povinností žalovaným spláčať úver riadne a včas, žalovaný bol vyzvaný na predčasné splattenie úveru písomnosťou zo dňa 16. 5. 2014, so stanovením lehoty zaplattenia 7. 6. 2014. Suma 1.860,47 eur predstavuje nezaplattenuú istinu úveru ku dňu 7. 6. 2014, zročný zmluvný úrok vo výške 100 eur predstavuje dohodnutý úrok, ktorý bol žalovaný povinný spláčať v rámci splátok poskytnutého úveru. Sankčné poplatky predstavujú dohodnutý úrok z omeškania podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka a poplatky za upomienky predstavujú 60 eur. Z dôvodu omeškania žalovaného s plnením dlhu, žalobca sa domáhal aj zaplattenia úrokov z omeškania, a to z istiny 1.860,47 eur, ako aj z nezaplatteneých zmluvných úrokov od 8. 6. 2014 do zaplattenia. Zmluvného úroku sa žalobca domáhal vo výške 12,90% ročne z nezaplattenej istiny taktiež od 10. 6. 2014 do zaplattenia. Písomnosťou zo dňa 24. 2. 2015 vzal žalobca žalobu čiastočne späť o zaplattenie sumy 60 eur, predstavujúcu poplatky za upomienky, ako aj o zaplattenie 1,31 eur z nezaplatteneých sankčných poplatkov (zotrvtávajúc na sume 1,88 eur), ako aj o čiastočné zaplattenie úroku z omeškania vo výške 8% ročne z nesplattenej istiny

a nezaplatených úrokov za obdobie od 8. 6. 2014 do 9. 6. 2014. Posudzujúc podanie žalobcu podľa obsahu, podanie žalobcu zo dňa 24. 2. 2015 obsahovalo aj návrh na zmenu žaloby, ktorá nebola pripustená Uznesením súdu zo dňa 24. 3. 2015.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie listinami: úverovou zmluvou, výpisom z hlavnej knihy, výzvou na predčasné splatenie úveru, obchodnými podmienkami pre úver, výpisom z účtu, zistiť nasledovné:

Zo zmluvy o úvere č. 10344 zo dňa 25. 10. 2012 bolo zistené, že účastníci konania uzavreli uvedenú zmluvu, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému splátkový bezúčelový úver vo výške 2.000 eur vo forme pôžičky, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať mesačnými splátkami vo výške 29,84 eur, v počte splátok 120, od 13. 11. 2012 do 13. 10. 2022. Dohodnutá výška úrokovej sadzby predstavovala 12,90% ročne, RPMN činila 15,81%, priemerná RPMN 19,08%, celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť predstavovala 3.819,60 eur. Podľa článku 4 bod 2 zmluvy ak klient poruší, alebo nesplní akýkoľvek záväzok vyplývajúci z úverovej zmluvy a vzniknutý kedykoľvek počas jej trvania vrátane omeškania v zmysle predchádzajúceho bodu 4.1, alebo nespláca riadne a včas iný úver alebo pôžičku poskytnutú bankou, banka je oprávnená žiadať predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, za podmienok podľa úverovej zmluvy a všeobecných obchodných podmienok. Z výpisu z Hlavnej knihy H. T. zo dňa 9. 6. 2014 bolo zistené, že výška nezaplatenej istiny predstavuje 1.860,47 eur, nezaplatené úroky 98 eur, nezaplatené sankčné poplatky 1,88 eur. Písomnosťou zo dňa 16. 5. 2014 bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie celého úveru z dôvodu porušenia zmluvných povinností, vo výške 2.003,71 eur do 7. 6. 2014.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodol aj v neprítomnosti účastníkov konania, ktorí boli na súdne pojednávania riadne predvolaní. Nepožiadali o odročenie súdneho pojednávania, nevzniesli dôkazné návrhy. Súd rozhodol prihliadajúc na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy, keďže preukázaný skutkový stav umožňoval vydať meritórne rozhodnutie a nebol zistený vážny dôvod odročenia pojednávania.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka:

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení neskorších predpisov (do 31. 12. 2012):

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka:

Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré:

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka:

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení neskorších predpisov (do 31. 12. 2012):

Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka:

Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení, úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení od 01. 01. 2009):

Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba L. B. T. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy 1.860,47 eur, keď vykonaným dokazovaním bola preukázaná dôvodnosť žaloby v tejto časti. V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá ako nedôvodná. Žalobca listinnými dôkazmi preukázal uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 25. 10. 2012, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2.000 eur. Žalovaný sa zaviazal splácať úver mesačnými splátkami riadne a včas. Z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala obligatórnu náležitosť zmluvy, a to výšku, počet a termíny splátok nielen istiny, ale aj úrokov a iných poplatkov, poskytnutý úver sa zo zákona považoval za bezúročný a bez poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinnosti dlžník tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke spotrebiteľských úverov a aby súčasne nebolo možné uplatňovanie si nárokov veriteľom, ktorému neprislúchajú. Úroky sú pritom splatné so splatnosťou jednotlivej splátky, možno ich však požadovať len do splatnosti dlhu. Keďže v zmluve nebola splnená základná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, ale aj úrokov a iných poplatkov, teda rozčlenenie jednotlivých čiastok, nielen výšku splátok, zo zákona bolo potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Logickým a teologickým výkladom zákona o spotrebiteľských úveroch možno dospieť k jednoznačnému záveru, že zo zmluvy musí jednoznačne vyplývať splatnosť jednotlivých častí istiny, úroku a poplatkov, pokiaľ tieto nemajú byť splatené jednorázovo (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25. 11. 2013, sp. zn. 11Co/256/2013), keď spotrebiteľská zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana) pritom zodpovedá len taký výklad zákona, ktorý každý z atribútov vyjadrený v zákone slovami „suma, počet a termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom

a tiež k prípadným iným poplatkom (Uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 9. 8. 2011, sp. zn. 10Coe/313/2010).

S poukazom na uvedené žaloba bola zamietnutá o zaplatenie zmluvných úrokov a to zročných ako aj uplatňovaných do zaplatenia, keďže poskytnutý úver sa zo zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmluvné úroky uplatňované žalobcom do zaplatenia neboli priznané aj z ďalšieho dôvodu. Zmluvné úroky sú vždy splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, t. j. aj spolu s istinou. Doba splatnosti úrokov za poskytnutie peňazí sa tak zhoduje s dobou splatnosti úveru. Obchodný zákonník rozlišuje splatnosť úrokov v závislosti od splatnosti istiny úveru, ako aj spôsobu splatenia istiny úveru, t. j. jednorázovo alebo v splátkach. Celková suma úrokov musí byť vždy zaplatená najneskôr do splatnosti dlžného zostatku úveru. Žalobca ako veriteľ preto v danom prípade nebol oprávnený žiadať od žalovaného ako dlžníka zmluvné úroky aj po splatnosti úverovej istiny. V danom prípade žalobcovi prislúchajú len úroky z omeškania. Po vyhlásení celého úveru za splatný sa istina ďalej zmluvne neúročí. Z podstaty zmluvného úroku vyplýva, že predstavuje odplatu za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti. Veriteľ neposkytuje finančné prostriedky po lehote splatnosti (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 6. 2013, č. konania 8Co/29/2013-98, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 11. 2013, č. konania 9Co/437/2013, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. 11. 2013, č. konania 5Co/165/2013). Po zosplatení úveru sa dlžník, pokiaľ v určenej lehote neuhradí dlh, dostáva do omeškania a nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Podľa publikovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR R 59/1998 veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť už iba úroky z omeškania (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 12. 2014, č. konania 10Co/108/2014-79). Z dôvodu, že žalobca si uplatňoval zmluvné úroky aj po lehote splatnosti do zaplatenia, žaloba bola v uvedenej časti zamietnutá ako nedôvodná aj z vyššie uvedeného dôvodu.

Žaloba bola zamietnutá ako nedôvodná aj v časti uplatňovania úrokov z omeškania zo zmluvných úrokov. Právo požadovať od žalovaného ako dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (úroky z omeškania zo zmluvných úrokov) žalobca nepreukázal. Tým, že dlžník včas neplatí úroky z istiny, dostáva sa do omeškania s plnením príslušenstva, nie však do omeškania s plnením vlastného dlhu - istiny (podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka úroky predstavujú príslušenstvo pohľadávky). Názor, že možno priznať úrok z omeškania z príslušenstva pohľadávky, odôvodnený len úpravou obsiahnutou v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, by bez väzby na ustanovenie § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka viedol k neakceptovateľnému záveru, že takto priznané príslušenstvo z istiny už nie je príslušenstvom pohľadávky, ale novo vzniknutou pohľadávkou (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 12. 2014, č. k. 10Co 108/2014-79).

Z dôvodu, že úver bolo potrebné považovať zo zákona za bezúročný a bez poplatkov, žaloba bola zamietnutá aj o zaplatenie sankčných poplatkov vo výške 1,88 eur (v dôsledku späťvzatia žaloby v tejto časti o sumu 1,31 eur). Ďalším dôvodom zamietnutia žaloby v tejto časti bolo, že žalobca napriek výzve súdu nekonkretizoval a ani nepreukázal nárok na zaplatenie uvedenej sumy. Sporové konanie je ovládané prejednacou zásadou, v zmysle ktorej tvrdiť skutočnosti a navrhovať o nich dôkazy je zásadne vecou účastníka konania. Zistený skutkový stav je preto výsledkom dôkaznej aktivity účastníkov. Osobitne uvedený postup je dôležitý v prípade spotrebiteľských zmlúv, vo vzťahu ku ktorým platí obligatórny prieskum neprijateľných zmluvných podmienok zo strany súdu. Podľa Rozhodnutia Európskeho súdneho dvora v Luxemburgu Asturcom Telecomunicacione C-40/08, je povinnosťou súdu ex offio skúmať neprijateľné podmienky aj bez námietky účastníka konania. Nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy (Rozsudky Oceáno Gruppo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Mostaza Claro C-168/05). Možnosť skúmať aj bez návrhu nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný na dosiahnutie výsledku stanoveného v čl. 6 Smernice 93/13/EHS, teda na zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v čl. 7 Smernice. Bolo povinnosťou súdu postupovať v súlade s judikatúrou komunitárneho práva. Súdny dvor v Luxemburgu opakovane zdôrazňuje, že nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom služby (keďže zmluvné podmienky predkladá dodávateľ služby bez možnosti korekcie spotrebiteľa) môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy. Zo skutkových tvrdení žalobcu nebolo možné naplniť úradnú

povinnosť súdneho prieskumu a naplnenie právnych noriem na ochranu spotrebiteľa vo vzťahu k uvedenému uplatňovanému nároku. S poukazom na judikatúru komunitárneho práva, opakované výzvy súdu, odročovanie súdnych pojednávanií predstavuje narušenie rovnováhy medzi dodávateľom služby a spotrebiteľom. Podľa hmotného práva dôkazné bremeno oprávnenosti výšky každej jednotlivej časti žalovanej sumy zaťažuje žalobcu. Nebol daný žiaden dôvod nútiť žalobcu byť úspešný v sporovom konaní. Takýto postup by predstavoval aj porušenie zásady rovnosti strán v konaní.

Z dôvodu omeškania žalovaného s plnením dlhu a to s istinou nevráteného úveru vo výške 1.80,47 eur, žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Zodpovednosť za omeškanie má objektívny charakter, vzniká bez ohľadu na zavinenie. Jej dôsledkom je vznik povinnosti dlžníka platiť veriteľovi úroky z omeškania. Výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis a to navýšením 8 percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu stanovenú L.. Žalovanému bola preto uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 1.860,47 eur od 10. 6. 2014 (ktorý dátum bol žalobcom navrhovaný) do zaplatenia, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá.

V súlade s ustanovením § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd konanie čiastočne zastavil o zaplatenie sankčných poplatkov vo výške 1,31 eur, o poplatky za upomienky vo výške 60 eur, o úrok z omeškania vo výške 8% z nesplatených istín a nezaplatených úrokov od 8. 6. 2014 do 9. 6. 2014. Žalobcovi prislúchal tento dispozitívny úkon, pričom súhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby sa nevyžadoval, keďže k späťvzatiu došlo pred začatím pojednávania. V časti týkajúcej sa zročných zmluvných úrokov žalobca výslovne nechal žalobu čiastočne späť, preto nebol dôvod na zastavenie konania aj v tejto časti.

V súlade s ust. §160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd stanovil lehotu na zaplatenie v trvaní 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, prihládajúc na výšku peňažného plnenia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ustanovenia ak účastník mal v konaní úspech čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. Úspech žalobcu predstavoval 92% (1.860,47 eur), v ktorej časti bol neúspešný žalovaný. Úspech žalovaného predstavoval 8% (163,19 eur), v ktorej časti bol neúspešný žalobca. Pomer úspechu a neúspechu tak predstavoval vznik nároku žalobcu na náhradu trov konania v rozsahu 84%. Trovy konania pozostávali z náhrady súdneho poplatku zaplateného žalobcom za podanú žalobu vo výške 111,50 eur (položka č. 1 písmena a) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov; t.j. 6% z ceny vymáhaného nároku). Žalovaný je preto povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 84% t.j. 93,66 eur. Na účely počítania pomeru úspechu a neúspechu procesných strán bolo potrebné čiastočné späťvzatie žaloby posúdiť ako neúspech žalobcu v uvedenej časti, keďže k uvedenému čiastočnému zastaveniu konania došlo v dôsledku zavinenia žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.